

[Wamberg.]

praktisk, om man havde undersøgt alle muligheder, synes jeg, før vi kom i en mangel-situation.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil da gerne sige til hr. Wamberg, at i landbrugsministeriet er vi i fuld gang med at undersøge alle muligheder.

Hr. Wamberg spørger mig herefter i tillægs-spørgsmålet, om vi har undersøgt, hvem der er leveringsdygtige. Det har vi faktisk gjort i meget vidt omfang, og vi har også leveret materiale til kartoffelimportører om, hvor der findes partier, der er til salg. Det drejer sig ganske rigtigt, som hr. Wamberg selv nævner, om Polen, men i ikke ringe udstrækning om Finland, som har haft en stor høst, og også i nogen udstrækning om Sverige. De informationer, som landbrugsministeriet har på dette område, er videregivet til erhvervsorganisationer, som har interesser på dette område, og vi håber meget, at det medfører, at der kommer gang i importen af kartofler, sådan at vi også undgår kartoffelpristal, som jeg kan forsikre hr. Wamberg om at regeringen er lige så interesseret i at undgå som hr. Wamberg.

Jeg kan måske også føje til, hvad jeg sagde før, at en afvejning af de modstående hensyn, der naturligvis kan forekomme, kan forrykke de synspunkter, vi har for tiden. Hvis de igangværende bestræbelser for indførsel af kartofler fra de sygdomsfrie områder – og her vil jeg gerne sige, at det jo ikke er mig, der bestemmer, hvem der er sygdomsfrie, det er jo de specialister, vi har på området plantesygdomme – ikke lykkes, og hvis de hjemlige tilførsler til markedet ikke kan ske i det forventede omfang, så er det klart, at det er en sag, vi igen må tage op til overvejelse. Men jeg mener ikke, at det er en sag, hvor vi skal tage overlede beslutninger.

Wamberg (FP):

Jeg takker specielt ministeren for svaret på mit tillægsspørgsmål. Det er betryggende, at ministeriet så nøje følger udviklingen, og man må jo så håbe, at det lykkes. Jeg forstår også, at ministeren ikke afviser, at der kan gives tilladelser ud over de 39 lande, der allerede står på listen, hvis man skønner det nødvendigt, og hvis der i øvrigt kan skaffes den fornødne sikkerhed, og det erklærer jeg mig tilfreds med.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg ved såmænd ikke, om der er meget at tilføje udover at sige, at hvis folk virkelig går sultne i seng, fordi de ingen kartofler kan få, så må vi vel komme i en situation, hvor nød bryder alle love, men vi vil meget nødig komme i den situation.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Voigt: spm. nr. 1 og 15.

Kirsten Jacobsen: spm. nr. 2.

Brusvang: spm. nr. 3 og 5.

Svend Andersen (Rosk. a.): spm. nr. 6.

Kjærulff-Schmidt: spm. nr. 8, 9 og 11.

Bertel Haarder: spm. nr. 12.

Elsebeth Kock-Petersen: spm. nr. 13.

Gunner Baunsgaard: spm. nr. 20.

Lembourn: spm. nr. 21.

Arentoft: spm. nr. 23.

Spørgsmålene og besvarelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Voigt (FP) til justitsministeren (27/9 76):

»Hvad skal den nedlagte arrestbygning i Bogense bruges til?«

(Spm. nr. 1).

Begrundelse.

Den 20. januar 1976 påpegede jeg over for ministeren, at det forekom urimeligt at nedlægge Bogense arrest, bl. a. fordi den fik en gennemgribende modernisering i 1967. Det skabte almindelig forundring i Bogense, at man i den grad handlede ufornuftigt i januar, men hvilken forundring må der ikke være her i slutningen af september, da det snart er 3 måneder siden den sidste indsatte forlod Bogense arrest og arrestforvareren stadig modtager ventepenge for at holde øje med og vedligeholde de 13 tomme celler, 2 kontorer og et depotrum med køkken.

Ministeren må nu sørge for, at hans folk kommer op på mærkerne, forstået på den måde, at Bogense kommune nu skal have besked